

სულღვუღ

საყვარელს სათლავს ვუძებდი,
 ვუჩი ვინავე!... დაკარგულა...
 გულამსკვნილი ვხლდი
 „სადა ხარ, ჩემ სულღვუღ?!“

ვუძი ვინავე მეუბნებ
 ღებარ ხლ ამსულღვუღ,
 გულს თანცქარით ვუთხარდი
 „მე ხლ არ ხარ სულღვუღ?!“

სულგანაბული ბუღბული
 თულღვუღი მიმარულღვუღ,
 მივინაგვებილე ხოგონას

„შენ ხლმ ანა ხანი სულღუღ ?!“

შერთქითქიარა მუღსანმა,
 ყუაყუღს ნისკარტო შუახლ,
 ჩაიკუჩქის-ჩაიკუჩქიკა,
 თთთქლს სთქუკა „ღიან, ღიანლ!“

ნიშნად თანხმღიღს კუღღი
 შერქხა... თაჟი ღანჩა,
 ცუჩი-მჩუგარტო ცოქი
 ღანღა ცხემღღებად ღაჰყჩა.

სულთვე

საყვარელს სათლავს ვუძებდი,
 ვუჩ ვინავე!... დაკარგულავე!...
 გულამსკვნილი ვიღარი
 „სარა ხაი, ჩემ სულთვე?!“

ვუძედი ვინავე მეკნიძე,
 ლბარ ხემ ამსულავე,
 გულს თანცქარით ვუთხარდი
 „მინ ხემ არა ხაი სულთვე?!“

სულგანაბული ბუღბული
 თულთქეში მიმარულავე,
 მივინაშტეხილე ხოტუნას

„შენ ხლმ ანა ხანი სულღვლ?!“

შერთქითქიარა მუღსანმა,
 ყვაჯიღს ნისკანგი შქახლ,
 ჩაიკუნქს-ჩაიკუნქიკა,
 თითქლს სთქვა„ღიანი, ღიანი!“

ნიშნად თანხმდ ბის კლკლბი
 შქიხია... თაჯი ღახანა,
 ცკანი-მანიკარღი ცოქი
 ღანიღა ცქემღქებად ღაჰყანა.

სულიკო

საყვარლის სათლავს ვეძებდი,
ვერ ვნახე!... დაკარგულიყო!...
გულამოსკვნილი ვჩიოდი
„სადა ხარ, ჩემო სულიკო?!“

ეკალო ში ვარდი შევნიშნე
ობლად რომ ამოსულიყო,
გულის თანცქალით ვკითხავდი
„შენ ხომ არა ხარ სულიკო?!“

სულგანაბული ბუღბული
ფოთლებში მიმალოულიყო,
მივეხმატკბილუ ჩიტუნას

„შენ ხომ არა ხარ სულიკო?!“

შეიფრთხილა მგოსანმა,
 ყვავილს ნისკარტი შეახო,
 ჩაიკუნეს-ჩაიჭიჭიკა,
 თითქოს სთქვა „ღიახ, ღიახო!“

ნი მნად თანხმობის კოკობი
 შეირხა... თაუი დახარა,
 ცვარ-მარგალიტი ციური
 დაბლა ცრემლებად დაჰყარა.

სულიკო

საყვარლის სათლავს ვეძებდი,
ვერ ვნახე!... დაკარგულიყო!...
გულამოსკვნილი ვჩიოდი
„სადა ხარ, ჩემო სულიკო?!“

ეკალში ვარდი შევნიშნე
ობლად რომ ამოსულიყო,
გულის თანცქალით ვკითხავდი
„შენ ხომ არა ხარ სულიკო?!“

სულგანაბული ბუღბული
ფოთლებში მიმალოულიყო,
მივეხმატკბილეთ ჩიტუნას

„შენ ხომ არა ხარ სულიკო?!“

შეიფრთხილა მგოსანმა,
 ყვაუილს ნისკარტი შეახო,
 ჩაიკუნეს-ჩაიჭიკჭიკა,
 თითქოს სთქვა „ღიახ, ღიახო!“

ნი მნად თანხმობის კოკობი
 შეირხა... თაუი დახარა,
 ცვარ-მარგალიტი ციური
 დაბლა ცრემლებად დაჰყარა.

სულრიჯ

საკუვასის სანთრავს ვუძებდი,
 ვუძებდი!... დაკახულები!...
 გურამდსკუნივი ვიხიდი
 „სანთ ხანი, ჩემს სულრიჯ?!“

გვარში ვახიდი შევნიშნე
 ლბრავს ხლმ ამსულები,
 გურამს თვანსუბრით ვკითხვავდი
 „შენ ხლმ ახა ხანი სულრიჯ?!“

სულგანახულები ბურბურბი
 თუთრებში მიმარბულები,
 მივხიმატებდი ჩიჭუნას

„შენ ხლტ ანა ხანი სურვილ?!”

შეიფხვითქიარა მუღსანმა,
 ყვავილს ნისქახტორ შეახლ,
 ჩანკუნქჩანკუნქჩანკუნქ,
 თითქუნ სთქვა „ღიახ, ღიახლ!”

ნო მნარ თანხმღის კუნღი
 შეიხან... თაჟი რახან,
 ცუახტახტორტი ცოუხი
 რანღა ცხემღებანღ რაჰყახ.

სულრიჯ

საკუვახილის სატურაჯს ვუძებდი,
 ვუძი ვნახე!... დაკახუჯურიყ...
 გურამდსკუვნიორი ვჩიღდი
 „სარა ხახ, ჩემდ სულრიჯ ?!“

გუარძი ვახი მივნიძნე
 ლბრარ ხდმ ამდსურიყ,
 გურის თვანცქარით ვკითხვავდი
 „მენ ხდმ ახა ხახ სულრიჯ ?!“

სულგანახური ბურბური
 თუღორქმძი მიმარურიყ,
 მიუხმაცკბიღე ჩიტუნახ

„შენ ხლტ ანა ხანი სურვილ?!”

შეიფრთხილარა მუდსანთა,
 ყვაურღს ნოსქათღორ შეახლ,
 ჩკიჯენქჩკიჭიჭიჭიჭი,
 თითქულს სთქვა „ღიახ, ღიახლ!”

ნო მნარ თანხმღის კუკღი
 შეიჩხნ... თაჯი რახჩჩ,
 ცვაქათჯარღი ცოქი
 რანღა ცხემღებნღ რაჰყახ.

სულთვე

საყვარელს სათლავს ვუძებდი,
 ვუჩი ვინავე!... დაწავსულავე!...
 გულამსკვნილი ვინავე
 „სადა ხარ, ჩემ სულთვე?!“

უკრძო ვინავე მეწინავე
 ღებარ ხმ ამსულავე,
 გულს თანსკვართ ვუთხარავდი
 „მე ხმ არა ხარ სულთვე?!“

სულგანამული ბუღბული
 თუთარებში მიმარულავე,
 მივინებვარ იმგუნას

„შენ ხლმ ანა ხანი სუღოვლ?!“

შერთქითქიარა მუღსანმა,
 ყვაროდს ნისკაროტი შქახლ,
 ჩაივარქს-ჩაიჭიკიკიკა,
 თითქლს სთქვა „ღიანი, ღიანი!“

ნიშნად თანხმდბის კუკუბი
 შერჩხა... თაჟი ღახანა,
 ცუქი-მანჯაროტი ცოქი
 ღანბრა ცხემღებად ღაჰყანა.

სულთვე

საყვარელს სათლავს ვუძებდი,
 ვუჩი ვინავე!... დაჭიჭუღოყ...
 გულამსკვინილი ვიღოდი
 „სადა ხარ, ჩემ სულთვე?!“

ვუკრძო ვინავე მეჭინძნე,
 ლბარე ხომ ამსულთვე,
 გულს თანცქვართ ვუთხარავდი
 „შენ ხომ არ ხარ სულთვე?!“

სულგანამული ბუღბული
 თუთრებში მიმარულთვე,
 მივუხმავტყვილე ხოტუნას

„შენ ხლმ ანა ხანი სუღოკუნ?!“

შერთქითქორა მუღსანმა,
 ყუაჟორს ნისკარტი შუახლ,
 ჩაიკუნქს-ჩაიკუნქორა,
 თითქუნს სთქუა „ღონხ, ღონხლ!“

ნიშნად თანხმ ბის კუნკ ბი
 შორხხა... თაჟი ღახანა,
 ცუჩი-მანკარტი ცოქი
 ღანღა ცხემღებად დაჰყანა.